

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3745/2022
17.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Мирјане Андријашевић, Гордане Комненић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., општина ..., чији је пуномоћник Љиљана Аранђеловић, адвокат из ..., против туженог Ловачког удружења „Мали Јастребац“ Мерошина-Биљег, чији је пуномоћник Боро Зечевић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 194/21 од 18.11.2021. године, у седници већа одржаној 17.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 194/21 од 18.11.2021. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 194/21 од 18.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Гж 194/21 од 18.11.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Прокупљу П 496/19 од 21.10.2020. године, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу, на име накнаде штете и измакле користи која је настала на стаблима јабуке, на кат.пар.ц .. површине 30,04 ари и кат.парц. .. површине 7,06 ари, њива 4. класе, уписане у ЛН .. КО ..., а коју су причинили дивљи зечеви под заштитом туженог, исплати износ од 128.152,00 динара, законском затезном каматом од пресуђења до исплате и обавезан тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 30.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011... 18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажном пресудом, применом материјалног права из одредби Закона о облигационим односима и Закона о дивљачи и ловству, цитираних у образложењу првостепене пресуде, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев за накнаду штете и измаклу корист коју је тужилац, као власник регистрованог пољопривредног газдинства на парцелама на којима узгаја јабуке, претпео на тај начин што су дивљи зечеви под заштитом туженог скинули кору са око 70% стабла јабука. Ово због тога што је оценом изведих доказа утврђено да је штета настала искључивим пропустом тужиоца као оштећеног лица, јер је тужени предузео законом прописане мере ради спречавања штете коју дивљач може да причини људима или имовини, а тужилац није предузео прописане мере за спречавање штете од дивљачи (механичка и адекватна хемијска заштита).

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни касациони суд је оценио да су нижестепене одлуке у складу са праксом и правним ставовима израженим у одлукама Врховног касационог суда, због чега нема услова за одлучивање у ревизији као о изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Ревизијом се оспорава оцена доказа и правилно утврђено чињенично стање, што не представља разлог за примену института изузетне дозвољености ревизије.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези одредбе члана 479. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 04.04.2019. године. Вредност предмета спора је износ од 128.152,00 динара. Првостепена пресуда донета је 21.10.2020. године. Другостепена пресуда донета је 18.11.2021. године.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Како у конкретном случају вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе у смислу одредби члана 468. ЗПП, то се ради о спору мале вредности у којем против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**